

него. Ако земята не го обичаше, слънцето щѣше да потъмнѣе. Съ други думи казано: Който вѣрва въ Бога и Го люби, той свѣти. Усѣмни ли се въ Него и престане да Го люби, той веднага потъмнява. Единъ е Господъ, въ Когото трѣбва да вѣрваме и на Когото трѣбва да служиме. На Него се подчиняватъ и доброто, и злото.

Какво нѣщо е доброто и какво—злото? Въ пѣтя на своето развитие, човѣкъ е дошълъ до положение да познава доброто и злото. Отъ времето на Адама още, човѣкъ направи първия опитъ за познаване на доброто и на злото. Този опитъ водѣше човѣка въ изходяща посока. Сега човѣкъ постепенно се издига, върви въ възходяща посока. Той прави втория си опитъ, но не за познаване на доброто и на злото. Вториятъ опитъ на човѣка е за познаване на самия животъ, който ще го застави да обича живота. Казано е, че човѣкъ трѣбва да се отрече отъ живота. — Той трѣбва да се отрече отъ временния животъ, а да разбере и обикне вѣчния животъ, носител на Божествената Любовь. Казано е въ Писанието: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единнаго, Истиннаго Бога“.

Да познаемъ Бога, да познаемъ любовта, това е една отъ великитѣ задачи на човѣшкия животъ. Нѣкой казва, че иска да бжде абсолютно свободенъ, съ нищо да не се занимава. — Не, човѣкъ не може да бжде аб-